

foretage en Undersøgelse hos vedkommende. Jeg er altsaa stemt for en radikal Fremgangsmaade paa dette Punkt, og jeg skal gøre, hvad jeg kan, i saa Henseende. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, Spørgsmaalet om en hurtig Forretningsgang ved Udpantning med saa lidt Korrespondance som muligt, skal jeg bemærke, at jeg er klar over, at den hidtil anvendte Forretningsgang ofte har været noget besværlig, men jeg haaber, at denne Lov skal medføre, at det vil gaa lettere, og at der fra Embedsmændenes Side vil blive gjort alt, for at det kan gaa let; thi det er et Omraade, hvor det bør gaa let og med saa lidt Korrespondance som muligt. Derimod er jeg ikke saa bange, som det ærede Medlem er, for, at Dommerne skal godkende Udpantningen; thi efter Forholdene, som de nu foreligger, skal Dommerne kun godkende, om det drejer sig om en Fordring, der egner sig til Udpantning.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, som sluttede sig til det ærede Medlem Hr. Kirk, sige, at det ærede Medlem absolut var inde paa noget forkert, naar han antydningvis beskyldte Justitsministeren for at ville være med til at klippe noget bort af Offentlighedsprincippet. Det er netop det, jeg ikke paa nogen Maade vil være med til. Men samtidig er jeg ikke mere Principrytter, end at jeg kan se de Ulemper, der i visse Henseender er forbundet med den nuværende Ordning. Derfor siger jeg, at naar det er bestemt, at en Sag skal foretages for lukkede Døre, saa skal det ogsaa være for lukkede Døre, saaledes at man ikke skal trævle alle Skandalehistorier op for Offentligheden. Men det er ikke nogen Bortklipping, blot en Fastslaaen af det rene Princip, som er udtrykt i Retsplejeloven, og jeg beklager, at det ærede Medlem er saa bange for det gode Princip, at han end ikke tør være med til at klargøre det. Jeg stoler paa Offentlighedens Princip fuldt ud, jeg tror, det er det eneste Princip, der kan sejre; men saa maa vi, der er Tilhængere deraf, heller ikke være bange for at sige, at det har haft visse Ulemper, og vi maa klargøre, hvor saadanne muligvis foreligger. For at værgе mig mod Misforstaaelse vil jeg gerne sige overfor det ærede Medlem Hr. Kirk, at jeg vil slet ikke udelukke Dommere, Sagførere og den offentlige Anklager fra at være til Stede ved disse Forhandlinger; jeg vil blot have, at de nævnte Personer skal dele Skæbne med andre Folk, saaledes at naar Sagen kommer til at foreligge, afgør

Retten; hvem der skal have Lov til at være til Stede.

Det Forslag, jeg har fremsat her i § 3, vil komme frem igen ad Aare, og jeg er vis paa, at jeg senere hen kan sige, at jeg kæmper ikke blot for Venstre, men ogsaa for de Radikale og Socialdemokraterne. Saa stor Tillid har jeg til, at mit Standpunkt her netop er det, Tilhængere af Offentlighedsprincippet bør slutte sig til, at jeg er sikker paa, at ogsaa disse to Partier efterhaanden vil gaa over til mit Standpunkt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren, (se Tillæg B. Sp. 1790)

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 4759), saaledes ændret, samt § 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 3

forkastedes med 55 Stemmer mod 42.

§§ 4—9

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 om en ny Paragraf af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 10 af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget,

vedtoges uden Afstemning.

§ 10, saaledes ændret, samt § 11

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 om en ny Paragraf af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 12—15

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 om en ny Paragraf af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget,

vedtoges uden Afstemning.